

РЕШЕНИЕ

№ 3565

гр. София, 03.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10015** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по подадена от и.д. директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област инж. К. В. касационна жалба, срещу Решение №4519 от 25.11.2022 г., постановено по НАХД № 11590 / 2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление Наказателно постановление (НП) №23-003688, издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“, с което на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда на „Данал“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“

в размер на 1 500 / хиляда и петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските.

В касационната жалба се поддържа становище за неправилност на въззивното решение. Изложено е несъгласие с доводите на СРС, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа се становище за наличие на материална компетентност както на актосъставителя, така и на наказващия орган. Навеждат се доводи, че в конкретния случай нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно респ.неприложима е разпоредбата на чл.415в ал.1 от КТ, макар в обжалваното

решение на СРС да няма подобни изводи. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юриск. Г. ,която моли да се уважи жалбата по аргументи изложени в нея и съответно да се потвърди отмененото от въззивната инстанция НП №23-003688, издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда .Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Ответникът „Данал“ ЕООД не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата и моли същата да бъде уважена.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна решаващият състав на СРС е установил, че на 11.05.2021г. при извършена проверка на „Данал“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] , в качеството му на работодател за спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд“ е установено от длъжностните лица В. С. и А. Г. и двамата на длъжност „главни инспектори“ в Главна дирекция „Инспекция по труда Софийска област ,че на обект бензиностанция „Петрол“ № 7106 , находящ се в [населено място] , бул. „Д-р П. Д. “ № 109 , стопанисван от нарушителя следното нарушение:

Дружеството „Данал“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] , в качеството му на работодател е допуснало при изготвяне на графиците за работа на работниците на проверявания обект за м. април , май и юни 2021 г , сборът от работните часове по графика на лицето Н. П. К. за периода за който е установен сумарно изчисляване на работното време да бъде по-голям от нормата за продължителност на работното време , определена по чл.9б от Наредбата за работното време ,почивките и отпуските

За да отмени процесното наказателно постановление СРС е приел, че същото е издадено от териториално некомпетентен орган.

Този извод е мотивиран и с разпоредбите на чл. 16 от Устройствения правилник на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, където в ал. 1 е предвидено, че дирекциите „Инспекция по труда“ са териториални поделения към Главна дирекция „Инспектиране на труда“, а в алинея втора е посочено, че дирекциите „Инспекция по труда“ осъществяват дейността си на територията на съответната област. Съставът на въззивния съд е приел, че АНО е издал процесното НП без необходимата териториална компетентност в нарушение на чл. 48, ал. 1 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Видно от всички събрани по делото доказателства мястото на извършване на нарушението, както правилно е посочил наказващият орган е [населено място], където е и седалището на ответника в настоящия процес – нарушител . Именно от мястото на осъществяване на нарушението, на основание чл.48, ал.1 от ЗАНН, териториално компетентен орган се явява директор на Дирекция „Инспекция по труда

– [населено място]“ към Главна Дирекция

Инспектиране на труда , не на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, която има правомощието да осъществяват своите функции само на територията на областта.

Към момента на осъществяване на деянието и издаване на оспореното наказателно постановление, е бил в сила Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (отменен 15.10.2022 г.). Устройственият правилник на Изпълнителна агенция „ГИТ“, урежда начина на функциониране, състав и действие на контролния орган.

Съгласно чл.6, ал.2, т.14 от посочения правилник, изпълнителният директор на ИА „ГИТ“, определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Изрично чл.16, ал.2 от правилника, урежда териториалната компетентност на отделните дирекции, които са 28

на брой и са разположени в административните центрове на съответните области. Същите осъществяват дейността си именно на територията на съответната област. Съгласно чл. 48, ал. 1 ЗАНН административнонаказателната преписка се разглежда от административнонаказващия орган, в чийто район е било извършено нарушението ,което правило в случая не е спазено.

По делото е приложена Заповед № 3-0024/08.01.2019г., издадена на основание чл.6, ал.2, т.14 от УПИАГАТ, издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, с която същият, е разширил териториалната компетентност на изрично изброени инспектори от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да извършват контрол по спазване на трудовото законодателство и на територията на Столична община. Приложени са и заповед № 3-0025/08.01.2019г и Заповед № 3-0058/11.02.2014г с оглед определената компетентност на издателя на оспореното НП. Настоящия състав обаче съобразява произнесено решение №5447/24.09.2021г. на АССГ по адм.д.№2/2021г. , в което е упражнен инцидентен контрол върху друга оправомощаваща Заповед №0024/08.01.2019г. на ИД на ИА“ГИТ“,като същата е счетена за нищожна, поради противоречие с чл. 16 ал.2 т. 14 от УП. Същото е влязло в сила, след като по жалба на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област е било образувано адм.д.№ 11698/2021 на ВАС, Шесто отделение. Съгласно изложените мотиви в решението на ВАС „териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване няма. Разпоредбата на чл.6, ал.2, т.14 от УП повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да издават валидни административни актове само в кръга н материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т.е. териториалната им компетентност. Нито в ЗЗБУТ, нито в УП на ИА „ГИТ“ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.“

При тази законова регламентация АУАН и съответно процесното НП са издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл.16 ал.2 от Устройствения правилник.

Предвид местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа административнонаказателната преписка е директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ С.. Като е достигнал до същия правен извод, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От страна на ответника по касация не е направено искане за присъждане на разноси, поради което и съдът не присъжда такива.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4519 от 25.11.2022 г., постановено по НАХД № 11590 / 2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав, с което е отменено Наказателно постановление Наказателно постановление (НП) №23-003688, издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“, с което на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда на „Данал“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“

в размер на 1 500 / хиляда и петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл.9а, ал. 3 от Наредба за работното време, почивките и отпуските.

Решението е окончателно.